

РЕШЕНИЕ

№ 1299

гр. Пловдив, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330202210 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № № **4233911**, издаден от
ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **П. В. М.** е наложена глоба в размер на **600**
лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят излага конкретни съображения за
незаконосъобразност на ЕФ и моли за неговата отмяна. Сочи, че:

-мястото на извършване на нарушението не било установено, доколкото
административен адрес „Шишманско шосе“ не съществувал;

-заснемането било извършено **извън населено място**, където общото
ограничение на скоростта **било 90 км/час**, ерго извършеното било
несъставомерно като административно нарушение;

-не бил посочен реда и срока за обжалване на ЕФ;

-ЕФ страдал от **съществена липса на реквизити**- не били посочени
актосъставител и неговата длъжност, както и фактически признаци на
допуснатото нарушение;

-в ЕФ не било индивидуализирано техническото средство, с което било
заснето нарушението;

-ЕФ незаконосъобразно било издаден след заснемане **с мобилно АТСС,**

а не със стационарно, съобразно задължителните указания на ТР 1/2014 на ВАС;

-назначената по делото съдебно техническа експертиза била необоснована, като същата не установявала по несъмнен начин мястото на заснемане на нарушението;

-накърнено било правото на защита на наказания субект, доколкото наказващият орган не се явявал, не проявявал процесуална инициатива, а доказателствата в полза на обвинителната теза били събрани по служебна инициатива на съда;

- първоначално издадения ЕФ не бил анулиран по надлежния ред.

С приложените писмени становища по делото въззиваемата страна излага съображения за неоснователност на жалбата и законосъобразност на ЕФ. Моли за потвърждаване на ЕФ и присъждане на разноски.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че видно от представения списък с намерени фишове, за процесния е отбелязана дата на връчване **14.03.2022г.** Жалбата е входирана на **23.03.2022г.**, поради което се явява спазен преклузивния 14-дневен срок по чл. 189, ал. 14 ЗДвП.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВОТА

Електронният фиш е издаден за това, че на **13.07.2020 г.**, в 08:44 часа, в гр. Раковски, ул. Шишманско шосе до № 13, при налично общо ограничение на скоростта за населено място от **50 km/h** и отчетен толеранс на измерената скорост от минус 3 km/h в полза на водача, МПС с рег. № ***** се движело с установена наказуема скорост 91 км/ч и наказуемо превишение на скоростта от 41 км/час. Нарушението е заснето с АТСС

TFR1-M № **581**.

Противно на възраженията в жалбата, изложената в ЕФ фактическа обстановка се доказва от приложеното по административната преписка **статично изображение към клип №18859**, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е **годно доказателствено средство** за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че според чл. 189, ал.15 ЗДвП изготвеният снимков материал следва **в условията на алтернативност да „записва или заснема“** регистрационния номер на МПС, с което е извършено нарушението. В процесния случай **са изпълнени и двете алтернативи**, като от една страна на статичното изображение **е заснет номера на МПС**, а от друга страна той е **разпознат и текстово посочен** в графа „бележки“ на статичното изображение.

Налице е **пълно съвпадение между номера посочен и разпознат на статичното изображение и този отразен в ЕФ**, поради което не възниква абсолютно никакво съмнение, че нарушението е извършено именно с процесното МПС.

Правилно е приложен и чл. 16, ал.5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като при определяне на установената наказуема скорост е **приспаднал толеранс от -3 км/час**. В този смисъл следва да се съобрази, че съгласно представения по делото протокол за последваща проверка, **допустимата грешка при отчитане на измерена скорост при пътни условия при скорост до 100 км/час е +/- 3 км/час**.

Законосъобразни са и математическите изчисления при приспадане на толеранса. В статичното изображение е отбелязана измерена скорост **94 км/час**. След приспадане на толеранса от 3 км/час се получава именно наказуемата скорост, посочена в ЕФ.

ПО ПАСИВНАТА ЛЕГИТИМАЦИЯ НА НАКАЗАНИЯ СУБЕКТ.

На следващо място във връзка с възраженията на жалбоподателя следва да се съобрази, че в чл. 189, ал.4 ЗДвП е въведена **презумптивна отговорност за собственика на МПС**, който в общия случай следва да понесе отговорност за извършеното с притежаваното от него МПС нарушение

на режима на скоростта. В този смисъл липсва изискване от заснетото с АТСС статично изображение или от видеоклипа да се установява действителния водач.

Така Решение № 1986/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по а.н.д. № 1750 по описа на съда за 2021 година, Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 1834 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1652 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год., Решение № 510 от 09.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3291 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 233 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3229 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1767 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1694 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1992 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXIV касационен състав, к.а.н.д. № 1727 по описа на съда за 2021 г.

По силата на изричната норма на **чл. 188, ал.2 ЗДвП презумптивната отговорност на собственика**, когато МПС е собственост на ЮЛ, **се прилага и за управителя на ЮЛ.**

Така Решение № 2173 от 30.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2036 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 57 от 12.01.2022 г. по к. адм. н. д. № 2871 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 290/21.02.2022 год. на Административен съд-Пловдив, XXVI състав по к.н.а.х дело № 3317/2021 год., Решение № 2072 от 04.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2113 / 2021 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 198 от 31.01.2018 г. по к. адм. н. д. № 3373 / 2017 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив,

Собственикът, когато е ФЛ или управителят на ЮЛ може да снесе отговорността от себе си **по два алтернативни механизма**. Първият е по реда на чл. 189, ал.5 ЗДвП, като **за всяко отделно управление на МПС, с декларация посочи кое е действителното лице, което го е извършило**, с прилагане на неговото СУМПС. В този случай издадения на собственика

електронен фиш се анулира, като се издава нов на посоченото лице.

Вторият начин е чрез вписване в свидетелството за регистрация на МПС по реда на чл. 4, ал.3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи на регистриран ползвател, в който случай на основание чл. 188 ЗДвП отговорност за извършеното нарушение носи именно ползвателя и ЕФ не се издава на регистрирания собственик, а направо на регистрирания ползвател, като той от своя страна също разполага с правомощието да посочи с декларация действителното лице, което е управлявало МПС, ако е било различно от него.

Така Решение № 1914 от 21.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1303 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1911 от 21.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1375 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1892 от 19.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1810 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2380 от 21.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2877 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 492 от 06.03.2019 г. по к. адм. н. д. № 24 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив.

В случая по делото е изискана по служебна инициатива на съда справка за регистрация на процесното МПС, от която е видно, че същото е собственост на **ЮЛ- ИНСА ЛОГИСТИК ЕООД**.

Същевременно от извършена служебна справка в ТР се установява, че вписан управител и представител на ЮЛ, собственик на МПС е **Г.Я.С.**.

Съгласно чл. 23, ал.6 от ЗТРРЮЛНС ако е посочен идентификационен код (ЕИК), съдът и другите държавни органи нямат право да изискват доказването на обстоятелства, вписани в търговския регистър и представянето на актове, обявени в търговския регистър. Поради изложеното за доказване на обстоятелството, че именно жалбоподателят е управител на ЮЛ, собственик на МПС е достатъчно само извършване на служебна справка в ТР, но не и прилагане на хартиени документи.

Така Решение № 2172/15.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXIV касационен състав,КАНД № 1748 /2021 г.,Решение № 1643 от 03.08.2021 г. по к. адм. н. д. № 1487 / 2021 г. на XX състав на

Поради изложеното следва да се приеме, че именно Г.Я.С. е лицето, което носи презумптивна отговорност за нарушението извършено с МПС, собственост на управляваното от него дружество. По тази причина изцяло законосъобразно първоначално ЕФ е бил издаден на името на Г.Я.С., а именно ЕФ № 4014454.

Г.Я.С., обаче се е възползвал от първия от алтернативно очертаните по-горе способи за снемане на административно-наказателната отговорност от себе си, като е подал декларация по чл. 189, ал.5 ЗДвП с посочен действителен водач, с приложено копие от СУМПС на действителния водач.

Посоченото в декларацията лице е именно жалбоподателят П. В. М., което обуславя и неговата пасивна легитимация да понесе отговорност за извършеното нарушение.

Изцяло неоснователно е възражението, че първоначално издаденият ЕФ не бил надлежно анулиран, доколкото то се базира на погрешното разбиране, че електронния фиш представлявал индивидуален административен акт, поради което следвало да се отмени или анулира с нов административен акт.

Това разбиране на защитата не държи сметка за дадената легална дефиниция на ЕФ в т.63 от ДР на ЗДвП, според която: "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи."

Въз основана дадената легална дефиниция в ТР 1/2014г. на ВАС е прието, че: „електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване."

Предвид битността на ЕФ на своеобразен електронен властнически акт, същият не може да се приравни на индивидуален административен акт и

към него не могат да се прилагат правилата за ИАА. Не случайно за разлика от ИАА, за ЕФ не е предвидено посочване на издател, проверка на компетентността на същия и полагане на подпис от него.

От гореизложеното следва, че към ЕФ не могат да се прилагат по аналогия правилата за отмяна или анулиране на ИАА. Доколкото ЕФ представлява електронно изявление без конкретен издател, то за неговото анулиране е достатъчно да се направи същото такова електронно изявление, като в закона липсват изисквания относно форма и ред, по който да се обективира то.

Поради гореизложеното, настоящият състав намира, че представената от въззиваемата страна извадка от електронната система на КАТ -АИС АНД, от която е видно, че ЕФ 4014454 е анулиран, представлява достатъчно доказателство за това обстоятелство.

Още повече, че анулирането на ЕФ 4014454 е двукратно потвърдено в изискваните по служебна инициатива на съда писма от въззиваемата страна.

ПО ВЪПРОСА ЗА МЯСТОТО НА ИЗВЪРШВАНЕ НА НАРУШЕНИЕТО.

Изцяло неоснователно е възражението, че мястото на извършване на нарушението не било установено.

Както в ЕФ, така и в Протокола по чл. 10 от Наредбата изрично е вписан административен адрес: гр. Раковски, ул. Шишманско шосе до № 13.

Действително от справката, изискана по служебна инициатива на съда от Община Раковски, се установява, че улица с официално название „Шишманско шосе“ не съществува.

От същото писмо е видно обаче, че е налице поземлен имот № 62075.75.675, област Пловдив, община Раковски, град Раковски, вид собственост общинска публична, вид територия за транспорта, НТП за местен път, площ 39771 кв.м., стар номер 000675, съгласно Заповед за одобрение на КККР № РД-18-788/06.11.2019г. на ИД на АГКК, свързващ град Раковски и село Шишманци, който е известен сред гражданите на

гр. Раковски именно под названието „Шишманско шосе“.

В същия смисъл е и **информацията, получена от АГКК-Пловдив,** съпроводена с мащабна скица на общинския път.

Във връзка с информацията, получена от Община Раковски, че официален административен адрес ул. „Шишманско шосе“ не съществува, следва да се уточни, че задължителен реквизит на ЕФ съгласно чл. 189, ал.4 ЗДвП е „мястото“ на извършване на нарушението. Липсва, обаче въведено ограничение по какъв начин да се обозначи това място и по-специално **липсва изискване то да се индивидуализира чрез официален административен адрес.**

С оглед гореизложеното, е напълно **достатъчно мястото на извършване на нарушението да бъде обозначено по ясен и недвусмислен начин,** така че жалбоподателят да може да организира защитата си. Според съда посоченото изискване в процесния случай е спазено на две самостоятелни основания:

-на първо място, видно от писмото от Община Раковски, поземлен имот № 62075.75.675, с начин на трайно предназначение общински път, свързващ град Раковски и село Шишманци, **е известен сред гражданите на гр. Раковски именно под названието „Шишманско шосе“;**

- което е по-важно, от извършена **служебна справка в публично достъпния Търговски регистър** се установява, че посоченият адрес: гр. Раковски, ул. „Шишманско шосе“ **реално се използва в гражданския, търговския и административния оборот.**

Видно от справката, в Търговския регистър са вписани две фирми „ЮиМ Груп“ ЕООД и Сдружение „Клуб за креативно развитие“, които са **с регистрирани в ТР седалище и адрес на управление именно в гр. Раковски, ул. „Шишманско шосе“ № 13,** което съвпада с мястото на извършване на нарушението, вписано в ЕФ.

На следващо място, пак от извършената служебна справка се установява наличието и на още две фирми- Агро Бизнес Груп 2003 ЕООД с вписан адрес на управление- гр. Раковски, ул. „Шишманско шосе“ **№ 2** и Импорт Експорт Куалити ЕООД, с вписан адрес на управление –ул. „Шишманско“ **шосе № 1.**

Съгласно принципите за публичност на ТР, прогласени в чл. 7 и 9 от ЗТРРЮЛНЦ **вписаните обстоятелства и обявените актове се считат за**

известни на третите лица от момента на обявяването им в ТР.

С оглед гореизложеното се налага несъмнен извод, че макар да не е официализиран в общинските книги, **адрес „Шишманско шосе“ не само обективно съществува, но и е известен на гражданите и се използва в търговския и административен оборот, като за него важи и презумпцията за известност по смисъла на чл. 7 и чл. 9 ЗТРРЮЛНЦ**

Следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която независимо от вписания в ЕФ административен адрес, мястото на извършване на нарушението се индивидуализира по несъмнен и обективно проверим начин чрез:

- представеното статично изображение на заснетото МПС, което както вече се отбеляза, съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е годно доказателствено средство за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол;

- **посочените в статичното изображение GPS координати на разполагане на АТСС.**

Така Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – Пловдив, XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 2041 от 29.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1728 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1411 от 30.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1164 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

В случая, в статичното изображение и в съпроводителното писмо ясно и отчетливо са посочени **точните GPS координати на разполагане на АТСС, които не са оспорени от нарушителя.**

От друга страна, връзката между надлежно посочените GPS координати и отразения в ЕФ адрес (за който по-горе вече се обоснова, че макар и неофициализиран в книгите на общината, обективно съществува) се доказва от приложения по делото Протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г.

Тук следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която **протоколът по чл. 10 от Наредбата представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и**

техническите изисквания за неговата законосъобразност.

Така Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 15 от 05.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2895 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, решение № 2049 от 13.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2089 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1349 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1314 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Нещо повече, **той се ползва с материална доказателствена сила**, ако не е оборен по надлежния ред.

Така Решение № 1433 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1292 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1247 от 21.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1212 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год.

В процесния случай **Протоколът по чл. 10 от Наредбата нито е оспорен, нито е опроверган**, поради което според съда същият успешно изпълнява удостоверителното си значение да установи по несъмнен начин:

-точното място на извършване на нарушението и по-конкретно, че **същото е в границите на населено място-гр. Раковски, където важи общото ограничение на скоростта -50 км/час**, каквито изрични отбелязвания са налице в протокола;

-връзката между посочения в ЕФ адрес и отразените в статичното изображение географски координати.

Изводът, че **мястото на извършване на нарушението е в границите на населено място** и за него важи общото ограничение на скоростта-50 км/час, не се опровергава от посоченото в писмото от АГКК-Пловдив, че поземлен имот № 62075.75.675 **се намира извън урбанизираната**

територия на Град Раковски. Това е изцяло логично и закономерно предвид предназначението на имота да служи за общински път, свързващ две населени места.

Посоченото, обаче не означава автоматично, че за този имот (или за участък от него) не важи общото ограничение на скоростта 50 км/час за населено място, доколкото според правилата на ЗДвП (и по-конкретно чл. 54 ППЗДвП)- приложимите ограничения на скоростта се определят не по това дали дадена точка попада в рамките на урбанизираната или неурбанизираната територия по смисъла на ЗУТ, а от разположението на точката спрямо табелите Д11 и Д12 за начало и край на населено място.

В този смисъл, съдът кредитира неопроверганите отбелязвания в Протокола по чл. 10, че процесния пътен участък попада точно в тази част от поземления имот, която се намира преди знак Д12 и за него важи общото ограничение на скоростта- 50 км/час.

В този смисъл са и изричните отбелязвания досежно адрес „Шишманско шосе“ № 13 в публично достъпния Търговски регистър, видно от служебно изготвената справка.

Абсолютно същото се установява и при извършена служебна справка в google maps, от която е видно, че мястото на извършване на нарушението не само е преди табелата за край на населено място, но около него се забелязват сгради, тоест тя попада в тази част от имот № 62075.75.675, която е в рамките на урбанизираната територия на град Раковски.

Във връзка с извършената служебна справка в публично достъпния сайт google maps следва да се отбележи, че е от ключово значение географските координати да се въвеждат точно по начина и със знаците (включително и за градуси), както са означени в статичното изображение, като в противен случай се получава изкривяване и неточност при посочване на точното място на извършване на нарушението на картата.

Най-същественото обаче в случая е, че горните изводи, че:

-мястото на извършване на нарушението е безспорно установено;

-същото се намира в границите на населено място и за него важи общото ограничение на скоростта;

се потвърждават от заключението на назначената по делото съдебно

техническа експертиза, според което:

- точното място на заснемане на нарушението попада в границите на гр. Раковски и то на около 145 метра преди табелата за край на населено място- Д12;
- точното място на разполагане на камерата също е в границата на град Раковски и по-конкретно на около 420 метра преди табелата Д12
- част от поземлен имот № 62075.75.675, популярен като „Шишманско шосе“ се намира преди табелата Д12, тоест в границите на град Раковски;
- мястото на заснемане на нарушението попада точно в тази част от поземлен имот № 62075.75.675, популярен като Шишманско шосе, която е преди табелата за край на населено място.

От всичко гореизложено следват няколко несъмнени извода:

-противно на възраженията в жалбата, по делото е установено по несъмнен начин мястото на извършване на нарушението, като то е дефинитивно индивидуализирано чрез разположението на МПС на представеното статично разположение и посочените в него точни географски координати, отразяващи местоположението на камерата;

-това място на извършване и заснемане на нарушението попада в границите на населено място, на 145 метра преди табелата Д12, което означава, че противно на възражението в жалбата, за него важи общото ограничение на скоростта за населено място -50 км/час;

-това място не само е обективно съществуващо, установимо и проверимо, но е и реално посочено от вещото лице на изготвената от него скица, приложение към експертизата;

- това място на извършване и заснемане на нарушението попада в рамките на поземлен имот № 62075.75.675, вид собственост общинска публична, вид територия за транспорта, НТП за местен път, популярен като „Шишманско шосе“. Нещо повече този адрес реално се използва в гражданския и административния оборот и е вписан в търговския регистър, тоест налице е пълно съответствие между фактическата обстановка изложена в ЕФ и тази, която се установява от доказателствата по делото.

По мнение на настоящия състав, при положение, че общинския път няма официално, отразено в общинските книги, наименование, чрез посочването в ЕФ на названието:

- с което той е „популярен“ в обществото,

-а освен това се използва в административния и търговски оборот, видно от служебно извършената справка в ТР, за което важи презумпцията за известност по силата на чл. 7 и чл. 9 ЗТРРЮЛНЦ

не само не се засягат правата на гражданите, а точно обратното- този начин на процедиране съответства в максимална степен на правото им на защита, доколкото популярното название „Шишманско шосе“ е много по ясно за наказаните субекти отколкото поземлен имот № 62075.75.675 със стар номер по кадастрална карта 000675.

Тук следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която съществени са само тези нарушения, които водят до невъзможност да се установи извършено ли е административно нарушение и кой е неговият автор. Същевременно само съществените нарушения, но не и тези, които нямата съществен характер, са основание за отмяна на НП/ЕФ. Така Постановление № 5 от 28.10.1968 г., ПЛЕНУМ НА ВС.

В случая, предвид всички гореизложени съображения, следва да се приеме, че дори и да е допуснат порок чрез посочване е ЕФ на административен адрес ул. „Шишманско шосе“, то този порок в никакъв случай не е съществен.

В тази връзка следва да се съобрази и трайната съдебна практика, че когато деецът е наказан за нарушаване на общото ограничение на скоростта в населено място (а точно такъв е настоящия случай):

- известни неточности при посочване на административния адрес в ЕФ или

- разминавания между точния административен адрес и дадените географски координати

не представляват съществен порок на ЕФ, доколкото на територията на цялото населено място важи едно и също общо ограничение на скоростта и в този смисъл точното място на заснемане на нарушението е

без правно значение.

Така изрично Решение № 1898 от 27.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1522 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1109 от 29.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 718 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 658 от 08.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 3825 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

Точния административен адрес хипотетично може да бъде от значение само при преценка дали не е нарушен принципа нон бис ин идем. В случая, обаче нито са изложени твърдения, нито са представени доказателства деецът да е наказан **с друг ЕФ за извършено по същото време нарушение на режима на скоростта**, поради което не може да се говори за каквото и да било накърняване на правото му на защита. Още повече, че **точните географски координати на мястото на заснемане на нарушението** представляват достатъчна гаранция, че деецът няма да бъде наказан два пъти за едно и също нещо.

Изцяло неоснователно е възражението, че било ограничено правото на защита на наказания субект, доколкото **статичното изображение с отразените географски координати не му било връчено**, като приложение към ЕФ.

Статичното изображение е надлежно приложено по преписката и е било налично за запознаване от жалбоподателя в хода на три съдебни инстанции.

В тази връзка, следва да се съобрази, че **съгласно чл. 7, ал.1 НПК съдебното производство е централната фаза в процеса**, като в нея намират пълно проявление всички принципи на наказателния процес-публичност, устност, равнопоставеност на страните, състезателно начало, разкриване на обективната истина и тн.

В рамките на съдебната фаза защитата се е запознала със статичното изображение, като нещо повече то е било предмет на изследване от назначената Съдебно техническа експертиза, с която защитата също се е запознала, а освен това активно е участвала при нейното обсъждане в съдебно заседание.

По изложените съображения следва да се приеме, че правата на наказаното лице не са ограничени по никакъв начин чрез невръчване на статичното изображение.

В тази връзка следва на основание чл. 84 ЗАНН субсидиарно приложение да намери трайната практика на ВКС, базирана върху **преюдициално запитване до ЕСПЧ**, според която непредявяването на досъдебната фаза на дадени доказателства, не представлява съществено процесуално нарушение **щом те са надлежно предявени в централната съдебна фаза на процеса.**

Така Решение на Съда на Европейския съюз от 5 юни 2018 година , дело С-612/15 , Решение №244/05.02.2020 по дело №970/2019 ВКС , Решение № 131/ 05.05.2017 г., Второ наказателно отделение, К.Н.Д. 269/17 г. на ВКС , Решение № 247 от 04.08.2015 г. по н. д. № 542 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то нак. отделение.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЯТА ВЪВ ВРЪЗКА С ОБОСНОВАНОСТТА НА ИЗГОТВЕНАТА СЪДЕБНО ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА.

Според настоящия състав възраженията за необоснованост на изготвената съдебно техническа експертиза са изцяло неоснователни.

Заключението е обосновано, мотивирано и кореспондиращо на целия събран по делото доказателствен материал, поради което се кредитира от съда.

Нещо повече **експертизата е онагледена с мащабна скица**, в която, **след извършено геодезическо заснемане и отчитане на GPS координати чрез специализирана апаратура**, надлежно са нанесени:

- мястото на разполагане на АТСС, индивидуализирано чрез посочените в статичното изображение географски координати;

- мястото на разполагане на лекия автомобил на нарушителя, който е в границите на населеното място и в рамките на поземлен имот 62075.75.675 и на около **145** метра преди табелата Д12;

- точното място на разположение на табелата Д12.

Аргумент за кредитиране на заключението на СТЕ е и **убедителната му защита в съдебно заседание**, като вещото лице мотивирано отговори на всеки един от въпросите, поставени от защитника и **обоснова критериите, по**

които е изготвена мащабната скица и разположението на всяка една от точките по нея.

От особено значение, за да се приеме обоснованост на експертизата, са разясненията на вещото лице, че при точното място на заснемане на автомобила **са използвани всички обективни данни по делото:**

-както заснетото на статичното изображение;

-така и точните географски координати на разполагане на камерата.

Като аргумент за кредитиране на заключението следва да се ценят и уточненията на вещото лице:

-че при определяне на точните географски координати на заснетите на статичното изображение обекти е използвала изцяло обективни данни- **от кадастъра и от направени геодезически заснемания;**

- че **при всяко различно място на заснемане на МПС от това посочено на мащабната скица** към експертизата, **би се наблюдавало нещо различно от това което е заснето на статичното изображение;**

-че следва да се направи разграничение между сградата на подстанцията на ЕВН, част от която се намира след табелата Д12, и двора на подстанцията, който представлява имот със самостоятелен кадастрален номер, като **оградата на двора, която се забелязва на статичното изображение, се намира преди табелата Д12,** а автомобилът е бил разположен на 145 метра преди табелата за край на населено място.

В тази връзка следва да се направи **разграничение между място на разполагане на камерата и място на заснемане на нарушението,** като то може да е различно, в зависимост от обхвата /обсега/ на действие на камерата.

Същевременно **меродавно за отговорността на дееца е мястото на заснемане на нарушението,** като трайната практика е последователна в разбирането, че **е възможно камерата да е поставена дори извън границите на населено място,** а водачът да отговаря за нарушаване на общото ограничение на скоростта в населено място, щом обхватът на действие на камерата е бил настроен така, че тя да заснема само участъка на пътя след табела Д11.

Така Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

В процесния случай, обаче експертизата е категорична, че **камерата, така и мястото на извършаване и заснемане на нарушението са разположени в рамките на град Раковски.**

Изцяло неоснователно е възражението на защитата, че точното място на извършване на нарушението оставало неизяснено по несъмнен начин от изготвената експертиза. От една страна това място **не само е определено, но и е отразено на мащабната скица към експертизата.** По –важното обаче е, че вещото лице в съдебно заседание убедително защити използваните научни способности, по които то е изчислено.

Неоснователно е и възражението, че експертизата работела с данни, които са относими към момента на изготвянето ѝ, но **не и към момента на извършване на нарушението.** Това, което се пропуска от защитата е, че **вещото лице е работило и въз основа на данните черпени от приложения по делото Протокол по чл. 10** от Наредбата , който съгласно цитираната вече практика **представлява официален удостоверителен документ за всички обстоятелства,** относими към проведения контрол на скоростта и **то към момента на съставянето му-13.07.2020г.** В този смисъл в протокола изрично е отбелязано, че **към дата 13.07.2020г. мястото на заснемане на нарушението е попадало в границите на населено място- гр. Раковски.**

ПО УСЛОВИЯТА ЗА ЗАКОНОСЪОБРАЗНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА АТСС.

Противно на възраженията в жалбата са налице всички кумулативно предвидени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. **в редакцията към датата на извършване на нарушението** / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за законосъобразност на използването на стационарно техническо средство за видеоконтрол:

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство **TFR1-M,** представляващо мобилна система за видеоконтрол, като **противно на изложеното в жалбата,** както в ЕФ, така и в протокола по чл. 10 от Наредбата **са посочени не само модела на АТСС, а именно TFR1-M, но и неговия фабричен номер 581;**

- техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Действително срокът за одобрен тип е изтекъл на дата 24.02.2020г. В случая обаче следва да намери приложение чл.30 ал.5 от Закона за измерванията/ЗИ/, според който **"Когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип"**. По делото е приложен протокол за последваща проверка № 2-32-20, видно от който **дори след изтичане на одобрения тип, процесното АТСС продължава да му съответства**, поради което законовото изискване следва да се счита за спазено.

Така изрично Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 1765 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1371 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 616 от 29.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3167 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 395 от 19.2.2021г. по Наказателно дело 3104/2020 Административен съд – Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 252 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3019 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 474 от 05.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3287 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 532 от 12.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3362 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

- техническото средство е **вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер 4835**, видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване;

-техническото средство е **преминало през надлежна метрологична проверка**, което се установява от приетия като доказателство по делото Протокол от проверка № 6-32-20. Във връзка с последващата проверка е спазено и изискването тя да е извършена **в оторизирана лаборатория**, доколкото **надлежното оправомощаване на Лабораторията на МВР е публично достъпно** на сайта на ДАМТН /чрез публикувания Списък на лица, оправомощени за проверка на средства на измерване и на компоненти и допълнителни устройства към тях/, като в т.11 от списъка фигурира именно

Лаборатория към ГД "Национална полиция", където изрично е вписан за предмет и последващи проверки на посочения тип радарен скоростомер.

В този изричен смисъл Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 658 от 08.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 3825 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 680 от 06.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 208 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

-надлежно съставен и попълнен **е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., който противно на възраженията в жалбата съдържа всички изискуеми реквизити**, включително и номер на първо и последно статично изображение, които липсват по други дела, като е налице пълно съответствие между посочените в протокола статични изображения и представеното по делото.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че към датата на извършване на нарушението, след предприетите нарочни законодателни изменения (ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., вече е **отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак Е24 и в средствата за масова информация**, поради което същите не представляват изискване за законосъобразно използване на АТСС.

Така Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 396 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3309 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 392 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3200 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 198 от 01.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3168 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1733 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1423 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 2041 от 12.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2272 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1495 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1330 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1493 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1440 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Отново във връзка с изричните възражения в жалбата за неспазване на реда на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. следва да се посочи, съгласно легалната дефиниция за АТСС, дадена в параграф 65 от ДР на ЗДвП, "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;

б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Тоест налице са два отделни вида АТСС: 1) стационарни; и 2) мобилни. Мобилните АТСС от своя страна също биват два подвида: 2.1) мобилни-прикрепени към превозно средство и 2.2) мобилни-временно разположени на участък от пътя (преносими, тип триножник).

Според изричната норма на чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г изискването за прилагане на снимка на АТСС важи само за тези от типа мобилни преносими (триножници), но не и за тези от типа мобилни-прикрепени към превозно средство, каквото е процесното (TFR 1-M).

Така Решение № 460 /16.03.2022 на Пловдивски Административен Съд, XXI състав, КАНД 2869/2021, Решение № 321 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3084 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2041 от 29.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1728 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1868 от 15.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1693 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1765 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1371 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1642 от 03.08.2021 г. по к. адм. н. д. № 1508 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1308 от 24.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1241 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 732 от 09.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 314 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд -

Пловдив Решение № 1346 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1438 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1014 от 20.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 324 / 2021 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

Още повече, че в процесния случай **снимка на АТСС реално е изготвена** (като е заснет патрулния автомобил, в който е разположена камерата), тоест направено е нещо в повече от изискването на закона.

Следва да се съобрази и трайната съдебна практика, според която дори при триножниците, при които представянето на снимка на АТСС е задължително, пропускът да се изготви такава **би било нарушение на чл. 10, ал.3 от Наредбата, но нарушението няма да е съществено**, доколкото, както вече се отбеляза, мястото на контрол и използването на АТСС съгласно нормативните и техническите изисквания се установява от отбелязванията в Протокола по чл. 10 от Наредбата и от посочените в статичното изображение географски координати.

В този изричен смисъл Решение № 2219/ 19.11.2021 год.на Административен съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 2161/ 2021 год., Решение №2081/5.11.2021г. на Административен съд Пловдив, КАНД № 1974/2021, Решение № 1995 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив , XXI касационен състав, к.а.н.д. № 1530 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1158 от 08.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 731 / 2021 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив , Решение № 696 от 08.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 3301 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 680 от 06.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 208 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1036 от 19.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 1090 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

–

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

При спазване на изискванията за законосъобразно използване на АТСС, правилно е приложен и материалния закон. Деецът е **нарушил общото ограничение на скоростта в населено място- 50 км/час**, което законосъобразно е възведено като нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Приложена е и коректната санкционна норма-чл. 182, ал.1, т.5 ЗДвП, доколкото превишение от **41 км/час** в градски условия попада именно в приложното поле на тази норма, като наложената санкция кореспондира с законоустановения размер.

Противно на възраженията в жалбата подробно са описани обективните признаци на нарушението, съгласно правните норми, за което е санкциониран дееца- чл. 21, ал.1 ЗДвП, вр. чл. 182 ЗДвП, от които е видно, че **съставомерната форма на изпълнителното деяние е превишаване на пределно допустимата скорост на движение**.

Всички относими признаци към посоченото изпълнително деяние са надлежно описани в ЕФ- разрешена скорост, наказуема скорост (получена като от установената скорост на снимковия материал е приспаднат законоустановения толеранс), наказуемо превишение, рег.№ на МПС, с което е допуснато нарушението.

В този изричен смисъл Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 791 от 16.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 467 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 791 от 16.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 467 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

ПО ОСТАНАЛИТЕ ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ

1/ Изцяло неоснователно е възражението досежно **начина на връчване на ЕФ**, доколкото това обстоятелство е относимо единствено към спазване срока за обжалване, но не и към законосъобразността на ЕФ. В случая жалбата е счетена за процесуално допустима и е разгледана по същество, поради което в максимална степен са охранени правата на наказаното лице.

Така изрично Решение № 1988 от 27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021

година, Решение № 974 от 14.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 530 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1760 от 04.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1637 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

2/ Изцяло неоснователни са възраженията във връзка **с непосочване в ЕФ на реда и срока за обжалването му**, доколкото съгласно трайната съдебна практика това обстоятелство, подобно на начина на връчване на ЕФ, е изцяло неотнормено към неговата материална или процесуална законосъобразност, **а има значение само за преценката дали е спазена срочността на жалбата**. В процесния случай жалбата е счетена за процесуално допустима и е разгледана по същество, поради което не може да се говори за каквото и да било ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Така изрично Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив

3/ Изцяло неоснователно е възражението, че по делото било налице разминаване в начина на обозначаване на АТСС. Както в ЕФ, така и в протокола за последваща проверка и в Протокола по чл. 10 е надлежно вписан модела на АТСС и неговия фабричен номер - **TFR1-M № 581**. Може би объркването на жалбоподателя произтича от обстоятелството, че освен модел и фабричен номер, **АТСС има и номер на одобрен тип – 4835**, който също е надлежно отбелязан, както в удостоверението за одобрен тип, така и в протокола за последваща проверка.

4/ Неоснователно е възражението на жалбоподателя свързано с реквизитите на ЕФ- непосочване на име и длъжност на актосъставителя, дата на издаване, подпис.

В тази връзка следва да се съобразят задължителните указания, дадени с ТР 1/2014г. на ВАС, в което е изяснено, че **електронния фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие** (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), **но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване**. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на

електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, които в случая са налице.

ЕФ се издава по бланка-образец, като в процесния случай той стриктно е спазен. Нито в чл. 189, ал.4 ЗДвП, нито в бланката образец са предвидени като реквизити: дата на издаване на ЕФ, име и длъжност на съставилото го лице, подпис, поради което не може да се говори за каквото и да било процесуално нарушение.

Така изрично Решение № 2160 /12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав, КАНД № 2286 /2021 г., Решение № 2139/12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XX касационен състав по КАНД № 2173/2021, Решение № 994 от 18.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 525 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 987 от 14.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 608 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 342 от 16.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2740 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2259 от 08.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2438 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2449 от 26.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 3366 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив.

Още повече, че датата на издаване на ЕФ всъщност се установява от приложената по делото справка за намерени фишове- 07.03.2022г.

В тази връзка следва да се съобрази трайната съдебна практика, според която доколкото ЕФ представлява специфичен властнически акт, за него не намират приложение сроковете по чл. 34 ЗАНН, а само абсолютната давност -4, 5 години, която в случая не се явява изтекла с оглед датата на извършване на нарушението и на издаване на ЕФ.

Така изрично Решение № 2114 от 10.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2165 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 786 от 08.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 3876 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

5/ Изцяло неоснователно е възражението във връзка с издаването на ЕФ

чрез използване на мобилно АТСС и без да е спазено изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител, доколкото изложените от защитата доводи не държат сметка за последващите ТР 1/2014 на ВАС законодателни изменения.

След приемането на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., забраната за издаване на ЕФ въз основа на заснемане с мобилни камери е отпаднала, доколкото подробно и изчерпателно е уреден на нормативно равнище редът и условията за използването им, като в този смисъл посоченото Тълкувателно решение на ВАС в тази част е изгубило актуалност.

Нещо повече след нарочните изменения в чл. 189, ал.4 ЗДвП с ДВ бр. 54 от 2017г. изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител се отнася само за самото издаване ЕФ, но и за процеса на извършване и установяване на нарушението, доколкото правна конструкция, при която нарушителят не участва в дейността по извършване и установяване на нарушението е юридически нон сенс.

Така изрично Решение № 2186 от 16.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2039 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2160 /12.11.2021 год. на Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав,КАНД № 2286 /2021, Решение № 1938 от 22.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1493 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1307 от 23.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1211 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1314 от 25.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 1041 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 476 от 05.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 44 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив,Решение № 445 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3333 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1059 от 21.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 737 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1098 от 01.06.2021 г. по к. адм. н. д. № 2507 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1308/ 24.06.2021 год. по дело № 1241 по описа на съда за 2021 г. на Административен съд-Пловдив, Решение № 755 от 12.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 396 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 510 от 09.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3291 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд -

Пловдив, Решение № 939 от 12.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 405 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Поради изложеното **законосъобразността на Еф не се опорочава от обстоятелството, че АТСС е поставено в работен режим с участието на човешки фактор.**

Ролята на човешкия фактор е само да се постави в действие мобилната камера, като след това процеса по отчитане и заснемане на нарушението и разпознаване на заснетия номер е изцяло автоматизиран, поради което се явяват изцяло ирелевантни за законосъобразността на ЕФ – личността на полицейския служител, който е поставил камерата в действие, неговата квалификация и компетентност.

Така Решение № 1516 от 16.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1297 / 2021 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1938 от 22.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1493 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1425 от 09.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1198 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1767 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1694 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1685 от 05.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1698 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 342 от 16.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2740 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 338 от 15.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3044 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 250 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2891 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив

Към момента, съгласно изричните разпоредби на чл. 11, ал.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. и чл. 189, ал.4 ЗДВП **издаването на ЕФ е забранено само в две хипотези:**

-ако за даденото нарушение освен глоба е **предвидено и кумулативно наказание лишаване от правоуправление** (какъвто процесния случай не е)-чл. 189, ал.4 ЗДВП;

-при осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение. От систематичното тълкуване на чл. 11, ал. 2 и 11, ал.3 от

Наредбата следва, че тази хипотеза обхваща случаите, когато мобилното средство за контрол се намира в патрулен автомобил или мотоциклет, **като самите патрулен автомобил или мотоциклет се намират в движение.** Този извод следва от изискването на чл. 11, ал.3 от Наредбата в този случай върху заснетите изображения освен данните за извършеното нарушение **да се отразяват и данните за скоростта на служебния автомобил или мотоциклет.**

От доказателствата по делото се установява, че хипотезата на чл. 11, ал.2 от Наредбата е **изцяло неотносима към конкретния случай.** На първо място в Протокола по чл. 10 от Наредбата за използване на АТСС изрично е отразено, че **режима на измерване е бил стационарен, а не „в движение“ по смисъла на чл. 11, ал.2 от Наредбата.** Абсолютно същото се установява и от приложената снимка на АТСС, видно от която **патрулният автомобил, в който е разположено АТСС се намира в режим на покой.**

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че при положение, че **режима на измерване е бил стационарен,** в протокола по чл. 10 не е следвало да се попълват полетата за начало и край на контролирания участък, които се попълват само при режим Д (в движение). Доколкото обаче попълването на тези полета е нещо в повече от законовото изискване, тяхното съдържание е неотносимо към законосъобразността на ЕФ.

6/Неоснователно е възражението, отправено в първото открито заседание по делото, че било накърнено правото на защита на наказателния субект поради обстоятелството, че **въззиваемата страна не се явявала,** не проявявала процесуална активност, а **съдът бил този, който събирал обвинителните доказателства, с което проявявал пристрастност.**

Този начин на процедиране на настоящия състав е в изпълнение на законовите му **задължения** произтичащи от принципите за:

-разкриване на обективната истина /чл. 13 НПК/;

-служебно начало в наказателния процес и вземане на решение по вътрешно убеждение, основано на **обективно, всестранно и пълно** изследване на относимите обстоятелства /чл. 14 НПК и чл. 107, ал.2 НПК/.

В този изричен смисъл е и разпоредбата на чл. 107, ал.3 НПК, според

КОЯТО:

„Съдът и органите на досъдебното производство събират и проверяват както доказателствата, които разобличават обвиняемия или отегчават неговата отговорност, така и доказателствата, които оправдават обвиняемия или смекчават отговорността му.“

Още повече, че на настоящия състав са служебно известни задължителните указания на т.5 от Постановление № 2 от 15.XII.1978 г. по н. д. № 2/78 г., Пленум на ВС, посветено на делата по ЗАНН, според които **съдът е длъжен да проявява служебна инициатива при формиране на изводите се за законосъобразност или незаконосъобразност на НП.**

Поради неоснователността на всички възражения на жалбоподателя, ЕФ следва да се потвърди.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на разноси има въззиваемата страна. Съдът като съобрази предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност, както и **начинът на участие на въззиваемата страна чрез писмено становище**, намира, че справедливият размерът, който следва да се присъди **е 80 лева.**

Неоснователно е възражението, че въззиваемата страна реално не се била защитавала по делото. Противно на твърденията на защитника, по делото са налице **подробни писмени становища, изготвени от оправомощен юрисконсулт** по неоснователността на жалбата.

Следва да се отбележи, че **въззиваемата страна не е длъжна да се явява лично в съдебно заседание**, като прилагането на писмено становище също представлява надлежно участие.

Така Решение № 384 /9.3.2022г. на Административен съд Пловдив, КАНД № 52/ 2022 г.

В случая начина на участие на въззиваемата страна се съобразява от съда чрез размера на присъжданото за всяка инстанция възнаграждение, а именно **в рамките на законоустановения минимум от 80 лв. при възможност възнаграждението да бъде по 150 лева на инстанция.**

Констатира се също така, че на съдебна фаза са сторени разноси в размер на **380 лв.**, за възнаграждение на вещото лице по изготвената съдебно техническа експертиза.

Предвид изхода от правния спор, на основание т.2.а от **Тълкувателно решение № 3 от 8.IV.1985 г. по н. д. № 98/84 г., ОСНК**, същите следва да се възложат върху жалбоподателя.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, I н. с

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № **№ 4233911**, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **П. В. М.** е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА П. В. М., ЕГН ***** да заплати в полза на ОДМВР- Пловдив сумата от **80** лева, представляваща съдебни разноси пред Пловдивски районен съд.

ОСЪЖДА П. В. М., ЕГН ***** да заплати по сметка на РС- Пловдив, в полза на бюджета на съдебната власт сумата от **380 лева**, представляваща разноси по делото за изготвена съдебно техническа експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____